

עפ"ג 17413/09/15 - שרון שמחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

22 נובמבר 2015

עפ"ג 17413-09-15 שמחי נ' מדינת
ישראל

לפני כב' השופטת, סגנית נשיא ורדה מרוז - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן,
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערער	שרון שמחי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד גיל ויינשטיין

ב"כ המשיבה: עו"ד שרה טל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הודה בבית משפט קמא בביצוע עבירות של איומים, בכך שעל רקע סכסוך שכנים בגדרו הקימו שכניו רעש בלתי נסבל, כך לשיטתו, ולאחר שהמערער דרש משכניו לחדול ואלו לא שעו לבקשתו, הוא נטל רובה מסוג M16 צבאי שהחזיק כדין, ניגש לשכניו כאשר אחז בנשקו ודרש מהם שלא להרעיש. בעקבות מעשיו נסו השכנים בבהלה ונכנסו לביתם.

שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת המערער, על רקע עברו הנקי, היותו אדם נורמטיבי אשר נטל אחריות מלאה למעשיו והודה בהזדמנות הראשונה.

המערער טען בפני שירות המבחן כי הרשעתו עלולה לפגוע באורח קונקרטי בעתידו וזאת בהיותו עובד היי טק שמבצע פרויקטים בעולם ומחשש שמא יתקל בקושי לקבל ויזות למדינות אליהן נוהג לנסוע. זאת ועוד, המערער עובד כיום בחברה אמריקאית, כעובד קבלן וברצונו להתקבל כעובד מן המניין. לטענתו, אם יורשע כי אז הדבר עלול לפגוע בפרנסתו ובעתידו.

בית משפט קמא דחה את המלצת שירות המבחן והרשיע את המערער. בין היתר קבע כי לא השתכנע שקיים נזק קונקרטי הצפוי למערער כתוצאה מההרשעה, וכי באיזון השיקולים בין חומרת העבירה והצעד החריג של אי הרשעה מזה, נוטה הכף לחובת המערער.

בית משפט הטעים את חומרת המעשה ואת השלכותיו - שימוש בנשק לצורך הפחדה והבהלה.

על קביעה זו משיג המערער בערעורו וטוען, כי שגה בית משפט כאשר הרשיעו בעבירה בה הודה. בטיעונו הדגיש ב"כ המערער את חרטתו המלאה של המערער מיד לאחר המעשה, את העובדה שנטל אחריות מלאה, הודה בהזדמנות הראשונה ואף נקט צעדים להשתלב בטיפול בכעסים. עוד הדגיש את עברו הנקי של המערער, את העובדה שמדובר במעידה חד פעמית וכן את הפגיעה הקונקרטית שעלולה להתקיים בעניינו בהיותו עובד הי"טק שנע ממקום עבודה אחד למשנהו לעיתים מזומנות. כן ציין ב"כ המערער, כי אין זו פעם ראשונה ששכניו של המערער מתנכלים לו כאשר מגבירים בכוונת מכוון את הרמקולים לצורך עריכת קרייקי וכל אימת שהמערער פנה אליהם בדרישה כי ישקיטו את רמת הקול, הם הפגינו כלפיו זלזול ואף נהגו באורח פרובוקטיבי כאשר הגבירו עוד את רמת הקול. לדבריו, המערער פנה למשטרה כדי לאכוף על שכניו את החוק למניעת רעשים, אולם הדבר לא הסתייע. בנסיבות הללו טוען ב"כ המערער כי מתקיימים בו כל התנאים על פי הלכת כתב לביטול ההרשעה.

לאחר ששקלטנו את כל הנתונים לכאן ולכאן, הגענו לכלל מסקנה כי אין מקום להתערב בגזה"ד של בית משפט קמא.

ערים אנו להמלצות שירות המבחן, הנסמך על דברי המערער ורואה את האינטרס האישי שלו לנגד עיניו. לא אחת נקבע כי בית המשפט היושב על המדוכה נותן דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי ובהם אף לעניינים עליהם שירות המבחן אינו מופקד, כמו האינטרס הציבורי. לעניין זה סבורים אנו כי נסיבות ביצוע העבירה אינן נכנסות בגדר הלכת כתב לפיה יש להימנע מהרשעה כאשר מדובר בעבירה שנסבותיה אינן מן החמורות, וממילא היא לא תפגע בשיקולי ענישה אחרים. לא זה המקרה שבפנינו, כאשר אדם משתמש בנשק כדי להפחיד את שכניו ובאמצעותו לפתור את הסכסוך המקומי אליו נקלע.

כך אף באשר לצורך להוכחת נזק קונקרטי. איננו מוציאים מכלל אפשרות שהמערער נחשף לנזק כלשהו בעתיד, אולם בהינתן מקום עבודתו הקבוע, העובדה שלא פוטר מאז שהורשע, איננו סבורים כי המערער השכיל להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי שעלול להיגרם לו.

קבלת גישה זו של המערער תחייב את בתי המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד וכלל לא ברור עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנותם של אותם התרחישים.

להזכיר מושכלות יסוד - דרך המלך היא ההרשעה והחריג הוא העדר הרשעה. יש להקפיד על שמירת כללים אלו לבל יתהפכו היוצרות.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן והודע היום י' כסלו תשע"ו, 22/11/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

ורדה מרוז, שופטת, סגנית נשיא
אב"ד